

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Plainsong, Feat. Iain Matthews, Andy Roberts & Mark Griffiths

Saturday 15 Oct 2016

Soms is het goed om af en toe in de geschiedenis te graven en te ontdekken hoeveel moois er was en de moeite waard is om opnieuw leven in te blazen.

Iain heeft zo'n geschiedenis. Met zo'n carrière is er veel moois om uit te putten. We mochten MSC al eens op ons podium verwelkomen en nu Plainsong als trio.

Andy Roberts, Iain Matthews en Mark Griffiths. Dat wordt weer een mooie herfst!

Time machine

Er stond jaren geschiedenis op het podium en we kregen onderricht in geschiedenis. In andere vakgebieden noemen we dat ervaringsdeskundigen. De originele leden van Plainsong maakten al onsterfelijke muziek in de jaren '70 en we kunnen maar tot één conclusie komen dat doen ze nog steeds en niet geheel onbelangrijk met dezelfde overtuiging en plezier. De ene anekdote na de andere worden verteld door Andrew en Iain, Mark laat de gitaar voor zich spreken. Maar wat wil je ook als je zo veel met elkaar hebt meegemaakt dan heb je altijd wel een verhaal ter introductie van een song. Maar de heren zijn niet blijven hangen in het verleden. Maar ze blijven zich ontwikkelen. Het werd geen "greatest hits" show om het publiek te plezieren. De avond stond voor een groot deel in het teken van de helaas vroeg gestorven Richard Farina. De songs waren stuk voor stuk in 'moderne' arrangementen gezet. Ook het al eerder op de plaat gezette "Reno Nevada", kreeg een andere behandeling van het trio. De uitvoering van de Judy Henske song is reden om je verzameling weer eens te

checken. “Lemonade Lady” was ontwikkeld aan de hand van nog bestaande demo’s van Richard. Andy lijkt wel de schatbewaarder van het materiaal van Farina, als hij duidelijk zijn tijd krijgt en neemt om in detail aan het publiek uit te leggen wie Richard was en de verhoudingen ten aanzien van de gezusters Baez. Ook op andere momenten verwijst hij naar data en specifieke gebeurtenissen. Het verhaal van Amelia Earhart en het echte verhaal volgens Iain kunstig aan elkaar gekoppeld, was weer een duik in de geschiedenis maar op een ander vlak. Een hilarisch verhaal over de artiest die royalty’s vooruit betaald kreeg na een hitje, zoals dat nog ging in de jaren ’60, om een heel album te maken en noodgedwongen bevriende musici uitnodigde om songs aan te leveren voor dit album. Een album waar uiteindelijk één of zelfs geen song van hem zelf op stond. Dat wist Iain niet meer zeker. Iain verteld zo’n verhaal op zijn geheel eigen wijze en met net de juiste timing om bij het publiek de absurditeit goed te laten door dringen.

Het was goed te horen dat heren elkaar al jaren kenden, de stemmen van Andrew en Iain smolten samen tot een organische geheel. Dat gold net zo voor het snaren werk, waarbij een bescheiden maar zeer belangrijke plek was weggelegd voor Mark op de elektrische gitaar. Net even vullertje hier, of een solo daar. Perfect is een groot woord, maar de samenwerking was optimaal en ook de perfectionist Andrew had het zeer goed naar zijn zin. “Ja zei hij later, zelfs na al die jaren ben ik nog altijd gespannen en wil ik controleren, maar als het een maal loopt zoals vanavond, niet te vergeten met zo’n fijn publiek, dan ga ik los”! Hetzelfde publiek dat hun waardering niet onder stoelen of banken stak voor de prestaties op het podium. Een staande ovatie kon dan ook niet uitblijven en dat leverde twee prachtige toegiften op waarvan de laatste een traditional. Waar bij de vraag zich gelijk voor doet of niet een aantal songs van Iain inmiddels al tot de traditionals behoren. Voorlopig gaat hij gewoon door met een schat aan ervaring en geschiedenis, maar nog steeds met het oog gericht op de toekomst.

1. House Un-American Activities Blues Dream

2. Reno Nevada

3. Raider [Jerry Yester/Judy Henske]

4. Sombre Winds

5. One Way Ticket

6. Lemonade Lady

7. Mainline Prosperity Blues

1. Even The Guiding Light [Iain Matthews]

2. Bald Marauder

3. Amelia Earhart’s Last Flight [Dave McEneaney]

4. True Story Of Amelia Earhart [Iain Matthews]

5. Pack Up Your Sorrows

6. Yo Yo Man [Rick Cunha/Marty Cooper]

7. Sell-Out Agitation Waltz

8. Another Country

9. Lost John (traditional)

All tracks by Richard Farina except where noted

Iain Matthews|vocals, acoustic guitar

Andy Roberts|vocals, acoustic guitar, mandolin

Mark Griffiths|electric guitar

www.iainmatthews.nl